

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ

โครงสร้างระบบกฎหมายล้มละลายของประเทศสิงคโปร์

ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

กฎหมายสิงคโปร์เกี่ยวกับกระบวนการล้มละลายไม่ได้รวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวโดยบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีล้มละลายและกระบวนการพิจารณาการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ส่วนใหญ่อยู่ใน Companies Act 1967 (revised edition 2006) ซึ่งใช้ในคดีที่ลูกหนี้เป็นบริษัท (corporate) ซึ่งเรียกว่า Corporate Insolvency และ Bankruptcy Act 1995 (revised edition 2009) ซึ่งใช้ในคดีที่ลูกหนี้เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งเรียกว่า Personal Insolvency

ในส่วน Corporate Insolvency นอกจากจะมี Companies Act แล้ว ในการดำเนินกระบวนการพิจารณายังต้องพิจารณา Companies (Winding Up) Rules และ Companies Regulations โดยรูปแบบของกระบวนการพิจารณามี ๔ รูปแบบ ได้แก่ ๑) Liquidation หรือ Winding up ๒) Judicial management ๓) Schemes of arrangement และ ๔) Receivership

สำหรับ Personal Insolvency การดำเนินกระบวนการพิจารณาใช้ Bankruptcy Rules ด้วย โดยรูปแบบของกระบวนการพิจารณามี ๓ รูปแบบ ได้แก่ ๑) Bankruptcy of individuals ๒) Voluntary arrangements และ ๓) Debt repayment schemes

ที่มาของกฎหมายล้มละลายสิงคโปร์

ระบบ Corporate insolvency มาจากการปรับใช้ Companies Act 1866 ของประเทศอินเดียแก่ประเทศในกลุ่ม the British Straits Settlements (ประเทศที่เป็นเขตดินแดนของอังกฤษ) สำหรับระบบ Personal insolvency มีที่มาจาก Bankruptcy Ordinance 1888

บทบัญญัติในกฎหมายอื่นๆ ที่นำมาปรับใช้ในระบบ Corporate insolvency ได้แก่ Banking Act, Insurance Act, Employment Act และ Conveyancing and Law of Property Act

ระบบ Corporate Insolvency ในประเทศสิงคโปร์

ในลำดับแรก เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน กรณีมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจนิยามคำว่า "company" และ "corporation" ตาม Companies Act ก่อน ซึ่งในมาตรา ๔ การตีความ (Interpretation) ได้บัญญัติว่า "company" หมายความว่า บริษัทใดๆ ที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่บัญญัติขึ้นก่อนหน้ากฎหมายฉบับนี้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับบริษัท โดย "company" ตามบทนิยามมีอยู่ด้วยกันหลายประเภทหรือหลายคำ ได้แก่ ๑) "company having a share capital"

๒) "company limited by guarantee" ๓) "company limited by shares" ๔) "exempt private company" ๕) "foreign company" ๖) "private company" ๗) "public company" ส่วนคำว่า "corporation" หมายความว่า หน่วยใดๆ ที่มีการจัดตั้งขึ้นหรือจดทะเบียนก่อตั้ง หรือมีลักษณะความเป็นนิติบุคคลอยู่ในสิงคโปร์หรือนอกสิงคโปร์ และรวมทั้งบริษัทต่างชาติ... เพื่อความกระชับในการอ้างอิงถึงในบทความนี้ ผู้เขียนจะแปล company หรือ corporate ว่า บริษัท

รูปแบบกระบวนการพิจารณา Corporate Insolvency มี ๔ รูปแบบ ได้แก่

๑. กระบวนการชำระบัญชีหรือการล้มละลาย (Liquidation หรือ Winding up)

กรณีมีความสำคัญที่จะต้องทำความเข้าใจก่อนว่าระบบการชำระบัญชีเป็นอย่างไรเนื่องจากรูปแบบการให้สินเชื่อ การปรับโครงสร้างหนี้ และนิติกรรมเชิงพาณิชย์ต่างๆ ได้มีการเจรจาต่อรองและถูกวางโครงสร้างโดยมีการคำนึงถึงกรณีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายเข้าสู่กระบวนการชำระบัญชี

กระบวนการชำระบัญชีบัญญัติอยู่ในหมวด X ของ Companies Act โดยบทบัญญัติของกฎหมายมีความคล้ายคลึงกับบทบัญญัติในเรื่องกระบวนการชำระบัญชีตามกฎหมายของเขตปกครองพิเศษฮ่องกงและมาเลเซีย เป็นกระบวนการที่กิจการและทรัพย์สินของบริษัทจะได้รับการจัดสรรอย่างเป็นระบบและสภาพความเป็นนิติบุคคลของบริษัทสิ้นไปเมื่อกระบวนการสิ้นสุด

กระบวนการชำระบัญชีของบริษัทสามารถกระทำได้โดยศาลหรือด้วยความสมัครใจของบริษัท ตามมาตรา ๒๔๗ องค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการชำระบัญชีได้แก่ ๑) การเริ่มต้นกระบวนการชำระบัญชี ๒) การแต่งตั้งบุคคลที่สามที่เป็นผู้ชำระบัญชีหรือผู้มีอำนาจจัดการกองทรัพย์สินของลูกหนี้ ๓) การบริหารกิจการและทรัพย์สินของบริษัท ๔) การสรุปภาระหนี้และความรับผิดชอบของบริษัท ๕) การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัท ๖) การแบ่งเงินจากการจำหน่ายทรัพย์สินให้แก่เจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นของบริษัท (ถ้ามี) และ ๗) การเลิกบริษัท

๒. การปรับโครงสร้างหนี้ที่เรียกว่า "Judicial Management" (JIM)

เนื้อหาบัญญัติอยู่ในหมวด VIIA ของ Companies Act กระบวนการ JM เป็นกระบวนการที่มีต้นแบบมาจากกระบวนการAdministrationของสหราชอาณาจักร(United Kingdom)เป็นกระบวนการทางเลือกก่อนการชำระบัญชี ประโยชน์ของ JM ได้แก่ ๑) ช่วยทำให้กองทรัพย์สินของลูกหนี้เกิดมูลค่าสูงสุด โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับกระบวนการชำระบัญชี ๒) ในกรณีที่บริษัทลูกหนี้มีการฉ้อโกงอย่างมากหรือมีการบริหารงานที่ผิดพลาดอย่างร้ายแรงเกิดขึ้นภายในบริษัทลูกหนี้ a Judicial Manager (JMR) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยศาลจะเป็นบุคคลที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความมีเสถียรภาพในบริษัท ก่อนที่จะมีการตัดสินใจว่าจะปรับโครงสร้างหนี้หรือชำระบัญชีของบริษัท

เดิม การปรับโครงสร้างหนี้แบบ JM ใช้ได้กับบริษัทที่จดทะเบียนในสิงคโปร์เท่านั้น อย่างไรก็ตามจากการแก้ไข Companies Act ในส่วนบทนิยามของคำว่า "company" ตาม มาตรา ๒๒๗AA ในปี ค.ศ. ๒๐๑๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ค.ศ.๒๐๑๗ ทำให้บริษัทที่จดทะเบียนนอกประเทศสิงคโปร์ที่มีจุดเกาะเกี่ยวกับสิงคโปร์อย่างมีนัยสำคัญสามารถเข้าสู่การปรับโครงสร้างหนี้แบบ JM ได้ด้วย

เงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอเพื่อให้บริษัทลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการ Judicial Management และมีการแต่งตั้ง "a Judicial Manager"

ผู้ร้องขอได้แก่ ๑) บริษัท ๒) กรรมการของบริษัท (ตามมาตราที่ประชุมผู้ถือหุ้นหรือมติของคณะกรรมการบริษัท) หรือ ๓) เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนของบริษัท เมื่อผู้ร้องขอพิจารณาแล้วเห็นว่า (a) บริษัทไม่สามารถหรือจะไม่สามารถชำระหนี้ได้ และ (b) มีความน่าจะเป็นตามสมควรสมควรของการฟื้นฟูบริษัทลูกหนี้หรือการรักษาธุรกิจของลูกหนี้ทั้งหมดหรือบางไว้ในลักษณะที่กิจการยังดำเนินต่อไป หรือประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั้งหลายจะได้รับการคุ้มครองมากกว่าการเข้าสู่กระบวนการชำระบัญชี (มาตรา ๒๒๗A และ ๒๒๗B)

สำหรับความหมายของคำว่า "การไม่สามารถชำระหนี้ได้" ("inability to pay debts") นั้น มาตรา ๒๒๗B (๑๒) ได้ระบุให้นิยามของคำดังกล่าวในมาตรา ๒๕๔ (๒) มาใช้บังคับ ซึ่งตามมาตรา ๒๕๔ (๒) ได้บัญญัติว่า บริษัทจะถือว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้เมื่อ (a)บริษัทเป็นหนี้เจ้าหนี้มากกว่า ๑๐,๐๐๐ เหรียญดอลลาร์สิงคโปร์ ซึ่งถึงกำหนดชำระแล้ว และได้มีการส่งหนังสือทวงหนี้ไปยังสำนักงานของลูกหนี้ที่ได้ระบุไว้ในขณะจดทะเบียน ซึ่งบริษัทลูกหนี้ได้รับไว้เองหรือโดยตัวแทน และภายหลังได้รับหนังสือทวงหนี้แล้ว ๓ สัปดาห์ บริษัทลูกหนี้ก็เพิกเฉยไม่ชำระหนี้หรือไม่ให้หลักประกันเพื่อการชำระหนี้จนเป็นที่พอใจแก่เจ้าหนี้ (b) มีกระบวนการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้ของบริษัทลูกหนี้แล้วไม่สามารถชำระหนี้ได้ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ (C) มีการพิสูจน์จนเป็นที่พอใจแก่ศาลว่าบริษัทลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ โดยศาลได้พิจารณาถึงหนี้ที่มีเงื่อนไขและหนี้ในอนาคตแล้ว

เมื่อศาลรับคำร้องขอปรับโครงสร้างหนี้แบบ JM สภาวะพักการชำระหนี้ (moratorium) จะเกิดขึ้นช่วงระยะเวลาระหว่างภายหลังศาลรับคำร้องขอจนกระทั่งถึงศาลมีคำสั่ง JM หรือยกคำร้องขอ ดังกล่าว (a) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทจะมีมติหรือศาลจะมีคำสั่งให้ชำระบัญชีของบริษัทไม่ได้ (b) ห้ามมิให้มีการกระทำใดๆที่เป็นการบังคับแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของบริษัทหรือยึดคืนซึ่งทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของบริษัทภายใต้สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเช่า หรือข้อตกลงเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินเว้นแต่ศาลอนุญาต โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในกรณีอนุญาตให้กระทำก็ได้ (c) กระบวนพิจารณาคดีใดๆและการบังคับคดีต่อบริษัทหรือทรัพย์สินของบริษัทจะถูกห้ามไม่ให้เริ่มต้น หรือดำเนิน

กระบวนการพิจารณาต่อไป เว้นแต่ศาลอนุญาต โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในกรณีอนุญาตให้กระทำก็ได้ (มาตรา ๒๒๗C)

อำนาจของศาลในการออกคำสั่ง Judicial Management (a Judicial Management Order) และแต่งตั้ง a Judicial Manager

ศาลจะมีคำสั่ง JM ของบริษัทเมื่อ (a) ศาลรับฟังจนเป็นที่พอใจว่าบริษัทไม่สามารถหรือมีแนวโน้มที่จะไม่สามารถชำระหนี้ได้ และ (b) ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าการมีคำสั่ง JM จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ข้อหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งข้อดังต่อไปนี้ (๑) การอยู่รอดของบริษัทหรือทั้งหมดหรือบางส่วนของกิจการในลักษณะที่กิจการยังดำเนินการต่อไปได้ (๒) การปรับโครงสร้างหนี้ตามมาตรา ๒๑๐ และ ๒๑๑ ระหว่างบริษัทและบุคคลผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องได้รับการยอมรับ และ (๓) การได้รับส่วนแบ่งชำระหนี้จากสินทรัพย์ของบริษัทมากกว่าในกรณีบริษัทเข้าสู่กระบวนการชำระบัญชี

คำสั่ง JM จะระบุว่าคำสั่งดังกล่าวมีระยะเวลาเท่าใด รวมทั้งวัตถุประสงค์หนึ่งข้อหรือมากกว่าหนึ่งข้อที่คำสั่งดังกล่าวจะทำให้สัมฤทธิ์ผล JMR ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยศาลมีอำนาจในการครอบครองและบริหารกิจการและทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ โดยเข้าไปแทนที่ผู้บริหารเดิมของลูกหนี้ (มาตรา ๒๒๗B (๒)) ผู้ร้องขอจะต้องระบุบุคคลที่จะมาทำหน้าที่ JMR ในคำร้องขอ บุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (a public accountant) ซึ่งไม่ใช่ผู้สอบบัญชีของบริษัทลูกหนี้ ศาลมีอำนาจที่จะไม่แต่งตั้งบุคคลที่ผู้ร้องขอเสนอเป็น JMR และสามารถแต่งตั้งบุคคลที่ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสมเป็น JMR (มาตรา ๒๒๗B (๒)) และ (๓)(a)(b))

ศาลไม่สามารถมีคำสั่ง JM ได้ หากบริษัทได้เข้าสู่กระบวนการชำระบัญชีแล้ว การปรับโครงสร้างหนี้แบบ JM ไม่ใช่บังคับแก่ธนาคารที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตาม Bankruptcy Act (Cap.19) บริษัทให้บริการด้านการเงินที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตาม Finance Companies Act (Cap.108) หรือบริษัทประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตาม Insurance Act (Cap. 142) (มาตรา ๒๒๗B (๗))

คำสั่ง JM มีผลใช้บังคับ ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง ซึ่งศาลสามารถขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ตามที่ศาลเห็นสมควร เมื่อมีการยื่นคำร้องโดย JMR (มาตรา ๒๒๗ B (๘)) นอกจากนี้ ศาลมีอำนาจแต่งตั้ง JMR ชั่วคราว (an interim judicial manager) ระหว่างที่ศาลพิจารณาคำร้องขอให้มีคำสั่ง JM โดย JMR ชั่วคราวมีอำนาจและหน้าที่ตามที่ศาลกำหนดไว้ในคำสั่งแต่งตั้ง (มาตรา ๒๒๗B (๑๐)(b))

หากศาลมีคำสั่ง JM สถานะพักการชำระหนี้จะมีผลต่อไป (a) ศาลจะมีคำสั่งหรือที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทลูกหนี้จะมีมติให้ชำระบัญชีของบริษัทลูกหนี้ไม่ได้ (b) ห้ามมิให้มีการแต่งตั้ง receiver หรือ manager ที่จะมียอำนาจเหนือทรัพย์สินหรือกิจการของบริษัทลูกหนี้ (c) ห้ามมิให้มีการเริ่มต้นหรือ

ดำเนินการต่อไปซึ่งกระบวนพิจารณาใดๆ ต่อบริษัทลูกหนี้ เว้นแต่ JMR ยินยอมหรือศาลอนุญาต โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต (d) ห้ามมิให้มีการเริ่มต้นหรือดำเนินการต่อไปซึ่งการบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ เว้นแต่ MR ยินยอม หรือศาลอนุญาตโดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต (e) ห้ามมิให้มีการกระทำใดๆ อันเป็นการบังคับแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของบริษัทลูกหนี้หรือยึดคืนซึ่งทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของบริษัทลูกหนี้ภายใต้สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเช่า หรือข้อตกลงเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน เว้นแต่ศาลอนุญาต โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต (มาตรา ๒๒๗D (๔)(a)-(e))

อำนาจทั่วไปและหน้าที่ของ a Judicial Manager ตามมาตรา ๒๒๗G

เมื่อศาลมีคำสั่ง JM JMR จะมีอำนาจครอบครองและควบคุมทรัพย์สินทั้งหมดของบริษัทลูกหนี้หรือที่บริษัทลูกหนี้อาจมีสิทธิที่จะได้ ในขณะที่คำสั่ง JM ยังมีผลใช้บังคับอยู่ อำนาจและหน้าที่ต่างๆ ของกรรมการบริษัทลูกหนี้ตามที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติไว้หรือตามที่ระบุไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิจะตกเป็นของ JMR อนึ่ง กฎหมายไม่ได้บังคับให้ JMR จะต้องเรียกประชุมผู้ถือหุ้น JMR จะกระทำการใดๆ ที่จำเป็นในการบริหารจัดการกิจการและทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้และกระทำการตามที่ศาลสั่ง JMR อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อทราบแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องหนึ่งๆ ได้

บุริมสิทธิพิเศษที่สุดในการได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้อื่นๆ สำหรับหนี้ที่ก่อขึ้นเพื่อช่วยเหลือบริษัทลูกหนี้ (Super priority for rescue financing) ตามมาตรา ๒๒๗HA

คำว่า "rescue financing" หมายความว่า การให้สินเชื่อใดๆ ที่เป็นไปตามเงื่อนไขหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งข้อดังต่อไปนี้ (a) การให้สินเชื่อที่มีความจำเป็นต่อการอยู่รอดของบริษัทลูกหนี้ซึ่งได้รับการให้สินเชื่อ หรือต่อทั้งหมดหรือบางส่วนของกิจการของบริษัทลูกหนี้ที่ยังสามารถดำเนินกิจการอยู่ได้ (b) การให้สินเชื่อที่มีความจำเป็นเพื่อที่ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบตามมาตรา ๒๑๐ (๔) หรือ ๒๑๑ (๖) ของการปรับโครงสร้างหนี้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑๐ (๑) หรือ ๒๑๑ (๑) แล้วแต่กรณี เกี่ยวกับบริษัทลูกหนี้ซึ่งได้รับการให้สินเชื่อ (c) การให้สินเชื่อมีความจำเป็นเพื่อให้บรรลุประโยชน์ที่ดีกว่าในการรวบรวมทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ซึ่งได้รับการให้สินเชื่อว่าการชำระบัญชีของบริษัทลูกหนี้ (มาตรา ๒๒๗ HA (๑๐))

ส่วนคำว่า "super priority debt" หมายความว่า หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือบริษัทลูกหนี้หรือจะให้แก่บริษัทลูกหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิพิเศษ (priority) ตามลำดับที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒๗ HA (๑)(b) ก่อนหนี้ไม่มีประกันที่มีบุริมสิทธิทั้งหมด (the preferential debts) ที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๒๘(๑) (a) ถึง (g) และก่อนหนี้ไม่มีประกันอื่นๆ ทั้งหมด ในกรณีที่บริษัทลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการชำระบัญชี (มาตรา ๒๒๗HA (๑๐))

ในขณะที่คำสั่ง JM มีผลใช้บังคับ JMR อาจยื่นคำร้องต่อศาล และศาลอาจมีคำสั่งอย่างหนึ่ง
อย่างใดหรือมากกว่าหนึ่งอย่างดังต่อไปนี้

(a) คำสั่งว่าเมื่อบริษัทลูกหนี้ชำระบัญชี หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อหรือจะให้สินเชื่อแก่
บริษัทลูกหนี้ให้จัดอยู่ในลำดับบุริมสิทธิเดียวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ของการชำระบัญชีตามที่ระบุไว้ในมาตรา
๓๒๘ (๑)(a)

(b) คำสั่งว่าเมื่อบริษัทลูกหนี้ชำระบัญชี หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อหรือจะให้สินเชื่อแก่
บริษัทลูกหนี้ให้มีบุริมสิทธิก่อนหนี้ไม่มีประกันที่มีบุริมสิทธิทั้งหมดที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๒๘(๑) (a) ถึง (g)
และก่อนหนี้ไม่มีประกันอื่นๆ ทั้งหมด หากบริษัทลูกหนี้ไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจาก
บุคคลใดๆ เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อดังกล่าวจะมีลำดับบุริมสิทธิตามที่กล่าวมาข้างต้น

(c) คำสั่งว่าหนี้ที่เกิดขึ้นจากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือที่จะได้รับโดยบริษัทลูกหนี้ให้มี
หลักประกันซึ่งเป็น (i) หลักประกันเหนือทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ซึ่งยังไม่ได้นำไปเป็นหลักประกันใน
สัญญาอื่น หรือ (ii) หลักประกันลำดับรองเหนือทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ซึ่งอยู่ในลำดับถัดจากสิทธิใน
หลักประกันที่มีอยู่ก่อน หากบริษัทลูกหนี้ไม่ได้รับการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือจากบุคคลใดๆ เว้นแต่
หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อดังกล่าวจะมีหลักประกันตามกรณีที่กล่าวข้างต้น

(d) คำสั่งว่าหนี้ที่เกิดขึ้นจากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือที่จะได้รับโดยบริษัทลูกหนี้จะมี
หลักประกันเหนือทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้โดยอยู่ในลำดับเดียวกับหรืออยู่ในลำดับสูงกว่าสิทธิในทรัพย์สิน
หลักประกันที่มีอยู่ก่อน ถ้า (i) บริษัทลูกหนี้ไม่ได้รับการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือจากบุคคลใดๆ เว้น
แต่หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อดังกล่าวจะมีหลักประกันตามกรณีที่กล่าวข้างต้น และ (ii) กรณีมีการให้ความ
คุ้มครองอย่างเพียงพอต่อประโยชน์ของผู้รับหลักประกันที่มีอยู่ก่อน (มาตรา ๒๒๗HA (๑))

กรณีถือว่ามี การให้ความคุ้มครองอย่างเพียงพอต่อประโยชน์ของผู้รับหลักประกันที่มีอยู่
ก่อน (ผู้รับหลักประกันฯ) เมื่อ (a) ศาลมีคำสั่งให้บริษัทลูกหนี้ชำระเงินแก่ผู้รับหลักประกันฯ เป็นจำนวน
เพียงพอที่จะชดเชยผู้รับหลักประกันฯ สำหรับจำนวนที่ลดลงในมูลค่าของสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันจากการ
ที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒๗HA (๑)(d) หรือ (b) ศาลมีคำสั่งให้บริษัทลูกหนี้จัดหาทรัพย์สินหลักประกัน
เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนทรัพย์สินหลักประกันซึ่งมีมูลค่าเพียงพอที่จะชดเชยผู้รับหลักประกันฯ สำหรับจำนวนที่
ลดลงในมูลค่าของสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันจากการที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒๗ HA (๑)(d) หรือ (c) ศาล
อาจมีคำสั่งให้เกิดการบรรเทาใดๆ ซึ่งไม่ใช่ในส่วนค่าชดเชยอันจะทำให้ผู้รับหลักประกันฯ ได้รับการชดเชย
ในทำนองที่พอเทียบเคียงได้กับผลประโยชน์ที่ลดลง (มาตรา ๒๒๗HA (๗))

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งศาลตามมาตรา ๒๒๗HA (๑)(c) หรือ (d) หากศาลอุทธรณ์มี
คำสั่งกลับหรือแก้ไขคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์นั้นไม่มีผลกระทบต่อความชอบด้วยกฎหมาย

ของหนี้ที่เกิดขึ้นหรือการให้ทรัพย์สินหลักประกันที่ได้กระทำไปตามคำสั่งศาลหรือลำดับบุริมสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันที่ก่อตั้งขึ้น หากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือ (ซึ่งก่อให้เกิดหนี้ซึ่งมีเจตนาที่จะให้มีทรัพย์สินหลักประกัน) ได้ดำเนินการไปโดยสุจริต โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ที่เกี่ยวข้องขอทราบเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวหรือไม่ เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุกเลาคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระหว่างอุทธรณ์ก่อนที่การให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือจะเกิดขึ้น (มาตรา ๒๒๗HA (๖))

แผนปรับโครงสร้างหนี้ (Statement of proposals) ตามมาตรา ๒๒๗M

JMR จะต้องยื่นแผนปรับโครงสร้างหนี้ต่อเจ้าหนี้ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง JM หรือภายในระยะเวลาที่ยาวกว่านั้นตามที่ศาลเห็นสมควร

การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนปรับโครงสร้างหนี้ (Consideration of proposals by creditors' meeting) ตามมาตรา ๒๒๗N

กรณีจะถือว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ยอมรับแผนก็ต่อเมื่อจำนวนเจ้าหนี้ข้างมากซึ่งมีจำนวนหนี้ข้างมากลงมติยอมรับแผนหรือแผนที่มีการแก้ไข โดยจะนับคะแนนจากเจ้าหนี้ที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงคะแนนไม่ว่าด้วยตนเองหรือโดยตัวแทน เฉพาะหนี้ที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้แก่ JMR ไว้แล้ว การแก้ไขแผนจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจาก JMR ก่อน

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่ยอมรับแผน ศาลอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง JM และมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร หรือให้เลื่อนการพิจารณาอย่างมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข หรือมีคำสั่งชั่วคราวหรือคำสั่งอื่นใดตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๒๒๗N (๔))

หน้าที่ในการบริหารกิจการของบริษัทและหน้าที่อื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผนปรับโครงสร้างหนี้ซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้ยอมรับ (Duty to manage company's affairs, etc., in accordance with approved proposals) ตามมาตรา ๒๒๗P

เมื่อที่ประชุมเจ้าหนี้ยอมรับแผนปรับโครงสร้างหนี้ JMR จะบริหารกิจการ ธุรกิจ และทรัพย์สินของบริษัทตามที่กำหนดไว้ในแผน โดย JMR มีอำนาจแก้ไขแผนได้ตามสมควร อย่างไรก็ตาม หากเป็นการแก้ไขแผนเป็นจำนวนมากหรือในสาระสำคัญ (substantial revisions) JMR จะต้องได้รับมติยอมรับให้มีการแก้ไขจากที่ประชุมเจ้าหนี้ก่อน โดยมติที่ได้จะต้องเป็นจำนวนเจ้าหนี้และมูลหนี้ข้างมากเหมือนตอนที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติยอมรับแผน

หน้าที่ในการยื่นคำร้องขอให้ยกเลิกคำสั่ง Judicial Management (Duty to apply for discharge of judicial management order) ตามมาตรา ๒๒๗Q JMR จะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้

ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง JM เมื่อ JMR เห็นว่าวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง JM เป็นผลสัมฤทธิ์แล้ว หรือไม่สามารถดำเนินการให้เป็นผลสำเร็จได้อย่างแน่แท้

เมื่อศาลไต่สวนคำร้องตามมาตรา ๒๒๗ แล้ว ศาลอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง JM และมีคำสั่งตามที่ เห็นสมควร หรือให้เลื่อนการไต่สวนอย่างมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข หรือมีคำสั่งอื่นใดตามที่ เห็นสมควร ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง JM JMR จะพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ (vacate office) ตามมาตรา ๒๒๗ (๒)(b)

การปรับโครงสร้างหนี้ที่เรียกว่า "Schemes of Arrangement" (SA)

รายละเอียดการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA ปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๑๐, ๒๑๑, ๒๑๑A ถึง ๒๑๑J และ ๒๑๒ ของ Companies Act ที่มาของบทบัญญัติส่วนนี้มาจากกฎหมายของสหราชอาณาจักร ในศตวรรษที่ ๑๙ SA เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการปรับโครงสร้างหนี้เพื่อเป็นทางเลือกให้ลูกหนี้หลีกเลี่ยง กระบวนการชำระบัญชี

ความหมายของการปรับโครงสร้างหนี้แบบ Scheme of Arrangement

SA เป็นข้อตกลงระหว่างบริษัทลูกหนี้ที่ประสบปัญหาทางการเงินกับเจ้าหนี้ทั้งหลาย เพื่อช่วยให้บริษัทลูกหนี้สามารถชำระหนี้ที่มีอยู่ได้ SA เป็นการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทลูกหนี้และ เปลี่ยนแปลงสิทธิของเจ้าหนี้ทั้งหลาย เช่น เจ้าหนี้อาจยอมลดยอดหนี้บางส่วนหนึ่งโดยบริษัทลูกหนี้ยอมตกลง ที่จะชำระหนี้ยอดหนี้ที่ลดลงดังกล่าวแล้วเต็มจำนวน SA จะอยู่ภายใต้การกำกับของศาลและต้องได้รับความเห็นชอบจากศาล ซึ่งหมายความว่า หากศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA การปรับโครงสร้างหนี้ดังกล่าว จะมีผลผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลายของบริษัทลูกหนี้ แม้ว่าเจ้าหนี้ทุกรายจะไม่ได้ ยอมรับการปรับโครงสร้างหนี้ดังกล่าวก็ตาม

ประโยชน์ของการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA ที่มีมากกว่าการปรับโครงสร้างหนี้แบบ JM ได้แก่ ๑) ช่วยหลีกเลี่ยงไม่ให้อาธารณชนรู้ถึงปัญหาทางการเงินของบริษัทลูกหนี้ ๒) ในกรณีที่กรรมการของ บริษัทลูกหนี้ไม่มีความเต็มใจที่จะสละอำนาจในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ให้แก่ JMR ผู้บริหารเดิมของบริษัทลูกหนี้ยังมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเนื่องจากบริษัทลูกหนี้ สามารถเป็นผู้เริ่มต้นการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA ได้ และ/หรือ ๓) ในกรณีที่บริษัทลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ พยายามหาทางออกที่ดีที่สุดจากศาลเพื่อเป้าประสงค์ในการปรับโครงสร้างหนี้

ภาพรวมของขั้นตอนการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA มีดังนี้

๑) กระบวนการเริ่มต้นด้วยการยื่นคำร้องขอโดยบริษัทลูกหนี้ต่อศาล เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่ง ให้มีการนัดประชุมเจ้าหนี้หนึ่งครั้งหรือมากกว่าหนึ่งครั้ง หรือให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทตามมาตรา

๒๑๐(๑) ในกรณีที่บริษัทลูกหนี้กำลังชำระบัญชี ผู้ร้องขอได้แก่ ผู้ชำระบัญชี ในกรณีอื่น ผู้ร้องขอ ได้แก่ บริษัทลูกหนี้ เจ้าหนี้คนใดคนหนึ่ง หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทลูกหนี้ตามมาตรา ๒๑๐(๒)

๒) สภาวะพักการชำระหนี้ (moratorium) ตามมาตรา ๒๑๑B

สภาวะพักการชำระหนี้สำหรับการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA ไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ หากผู้ร้องขอประสงค์จะให้เกิดสภาวะพักการชำระหนี้ ผู้ร้องขอจะต้องยื่นคำร้อง เพื่อให้เกิดสภาวะพักการชำระหนี้ อย่างไรก็ตาม จากการแก้ไขกฎหมาย Companies Act ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๗ ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๑๑B (๘) กับ ๒๑๑B (๑๓) เมื่อยื่นคำร้องเพื่อให้เกิดสภาวะพักการชำระหนี้ตามมาตรา ๒๑๑B จะเกิดสภาวะพักการชำระหนี้โดยอัตโนมัติ (automatic moratorium period) เป็นเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นคำร้องให้มีสภาวะพักการชำระหนี้หรือจนถึงวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับคำร้องตามมาตรา ๒๑๑B ซึ่งอาจจะเร็วกว่าหรือนานกว่า ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นคำร้องก็ได้

เมื่อสภาวะพักการชำระหนี้มีผลใช้บังคับ (a) ศาลจะมีคำสั่งหรือที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทลูกหนี้จะมีมติให้ชำระบัญชีของบริษัทลูกหนี้ไม่ได้ (b) ห้ามมิให้มีการแต่งตั้ง receiver หรือ manager ที่จะมีอำนาจเหนือทรัพย์สินหรือกิจการของบริษัทลูกหนี้ (c) ห้ามมิให้มีการเริ่มต้นหรือดำเนินการต่อไปซึ่งกระบวนการพิจารณาใดๆ ต่อบริษัทลูกหนี้ (นอกจากกระบวนการตามมาตรา ๒๑๑B นี้ หรือตามมาตรา ๒๑๐, ๒๑๑D, ๒๑๑G, ๒๑๑H หรือ ๒๑๒) เว้นแต่ศาลอนุญาตโดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต (d) ห้ามมิให้มีการเริ่มต้นหรือดำเนินการต่อไปซึ่งการบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ เว้นแต่ศาลอนุญาตโดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต (e) ห้ามมิให้มีการกระทำใดๆ อันเป็นการบังคับแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของบริษัทลูกหนี้หรือยึดคืนซึ่งทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของบริษัทลูกหนี้ภายใต้สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเช่า หรือข้อตกลงเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน เว้นแต่ศาลอนุญาต โดยศาลอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต (มาตรา ๒๑๑B(๘)(a)-(e))

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้เกิดสภาวะพักการชำระหนี้ตามมาตรา ๒๑๑B ศาลต้องสั่งให้บริษัทลูกหนี้เสนอต่อศาลซึ่งข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของบริษัทลูกหนี้เพื่อที่จะทำให้เจ้าหนี้สามารถประเมินความเป็นไปได้ของแผนปรับโครงสร้างหนี้ที่เสนอหรือที่ตั้งใจจะเสนอให้เจ้าหนี้พิจารณา ข้อมูลที่เพียงพอประกอบด้วย (a) รายงานการประเมินมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีความสำคัญแต่ละรายการ (b) ในกรณีที่บริษัทลูกหนี้ได้รับหรือจำหน่ายทรัพย์สินใดหรือให้หลักประกันจากทรัพย์สินใดๆ ของบริษัทลูกหนี้ บริษัทลูกหนี้จะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการได้มา การจำหน่าย หรือการให้ทรัพย์สินหลักประกันดังกล่าวไม่ช้ากว่า ๑๔ วันนับแต่วันที่ได้มา จำหน่ายหรือให้หลักประกันนั้นๆ (c) รายงานทางการเงินตามรอบระยะเวลาบัญชีของบริษัทลูกหนี้และบริษัทลูกของบริษัทร่วม (...the company and the company's

subsidiaries) (d) การคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรและกระแสเงินสดหมุนเวียนจากการประกอบกิจการของบริษัทลูกหนึ่งและบริษัทลูกของบริษัทลูกหนึ่ง (มาตรา ๒๑๑B (๖))

คำสั่งศาลในเรื่องสถานะพักการชำระหนี้มีผลใช้บังคับกับบุคคลทุกคนที่อยู่ในสิงคโปร์หรือภายในเขตอำนาจของศาลสิงคโปร์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในสิงคโปร์หรือที่ประเทศอื่นใด ซึ่งเป็นหลักการของ "in personam worldwide effect" ตามมาตรา ๒๑๑B(๕)(b) และสถานะพักการชำระหนี้อาจขยายระยะเวลาการมีผลใช้บังคับได้ตามมาตรา ๒๑๑B(๗) นอกจากนี้สถานะพักการชำระหนี้อาจขยายการมีผลใช้บังคับไปถึงบริษัทที่เกี่ยวข้องกับบริษัทลูกหนึ่ง (the related company) หากว่าบริษัทที่เกี่ยวข้องนั้นมีส่วนจำเป็นและมีความสำคัญในการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทลูกหนึ่ง ตามมาตรา ๒๑๑C

๓.) บุริมสิทธิพิเศษที่สุดในการรับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้อื่นๆ สำหรับหนี้ที่ก่อขึ้นเพื่อช่วยเหลือบริษัทลูกหนึ่ง (Super priority for rescue financing) ตามมาตรา ๒๑๑E

คำว่า "rescue financing" หมายความว่า การให้สินเชื่อใดๆ ที่เป็นไปตามเงื่อนไขหนึ่งหรือทั้งสองข้อดังต่อไปนี้ (a) การให้สินเชื่อที่มีความจำเป็นต่อการอยู่รอดของบริษัทลูกหนึ่งซึ่งได้รับการให้สินเชื่อหรือต่อทั้งหมดหรือบางส่วนของกิจการของบริษัทที่ยังสามารถดำเนินกิจการอยู่ได้ (b) การให้สินเชื่อมีความจำเป็นเพื่อให้บรรลุประโยชน์ที่ดีกว่าในการรวบรวมทรัพย์สินของบริษัทลูกหนึ่งซึ่งได้รับการให้สินเชื่อมากกว่าการชำระบัญชีของบริษัทลูกหนึ่ง (มาตรา ๒๑๑E(๙))

ส่วนคำว่า "super priority debt" หมายความว่า หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือบริษัทลูกหนึ่งหรือจะให้แก่บริษัทลูกหนึ่งซึ่งมีบุริมสิทธิพิเศษ (priority) ตามลำดับที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑๑E (๑)(b) ก่อนหนี้ไม่มีประกันที่มีบุริมสิทธิทั้งหมด (the preferential debts) ที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๒๘(๑)(a) ถึง (g) และก่อนหนี้ไม่มีประกันอื่นๆ ทั้งหมด ในกรณีที่บริษัทลูกหนึ่งเข้าสู่กระบวนการชำระบัญชี (มาตรา ๒๑๑E (๙))

ในกรณีที่บริษัทลูกหนึ่งยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๒๑๐(๑) หรือยื่นคำร้องตาม ๒๑๑B(๑) และเมื่อบริษัทลูกหนึ่งยื่นคำร้องตามอนุมาตรานี้ (มาตรา ๒๑๑E(๑)) ศาลอาจมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมากกว่าหนึ่งอย่างดังต่อไปนี้

(a) คำสั่งว่าเมื่อบริษัทลูกหนึ่งชำระบัญชี หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อหรือจะให้สินเชื่อแก่บริษัทลูกหนึ่งให้จัดอยู่ในลำดับบุริมสิทธิเดียวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ของการชำระบัญชีตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๒๘ (๑)(a)

(b) คำสั่งว่าเมื่อบริษัทลูกหนึ่งชำระบัญชี หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อหรือจะให้สินเชื่อแก่บริษัทลูกหนึ่งให้มีบุริมสิทธิก่อนหนี้ไม่มีประกันที่มีบุริมสิทธิทั้งหมดที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๒๘(๑)(a) ถึง (g) และก่อนหนี้ไม่มีประกันอื่นๆ ทั้งหมด หากบริษัทลูกหนึ่งไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากบุคคลใดๆ เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อดังกล่าวจะมีลำดับบุริมสิทธิตามที่กล่าวมาข้างต้น

(c) คำสั่งว่าหนี้ที่เกิดขึ้นจากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือที่จะได้รับโดยบริษัทลูกหนี้ให้มีหลักประกัน ซึ่งเป็น หลักประกันเหนือทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ซึ่งยังไม่ได้นำไปเป็นหลักประกันในสัญญาอื่น หรือ หลักประกันลำดับรองเหนือทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ซึ่งอยู่ในลำดับถัดจากสิทธิในหลักประกันที่มีอยู่ก่อน หากบริษัทลูกหนี้ไม่สามารถได้รับการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือจากบุคคลใดๆ เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อดังกล่าวจะมีหลักประกันตามกรณีดังกล่าวข้างต้น

(d) คำสั่งว่าหนี้ที่เกิดขึ้นจากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือที่จะได้รับโดยบริษัทลูกหนี้จะมีหลักประกันเหนือทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้โดยอยู่ในลำดับเดียวกับหรืออยู่ในลำดับสูงกว่าสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันที่มีอยู่ก่อนถ้า บริษัทลูกหนี้ไม่สามารถได้รับการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือจากบุคคลใดๆ เว้นแต่หนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อดังกล่าวจะมีหลักประกันตามกรณีดังกล่าวข้างต้น และ กรณีมีการให้ความคุ้มครองอย่างเพียงพอต่อประโยชน์ของผู้รับหลักประกันที่มีอยู่ก่อน (มาตรา ๒๑๑E (๑))

กรณีถือว่ามี การให้ความคุ้มครองอย่างเพียงพอต่อประโยชน์ของผู้รับหลักประกันที่มีอยู่ก่อน (ผู้รับหลักประกันฯ) เมื่อ (a) ศาลมีคำสั่งให้บริษัทลูกหนี้ชำระเงินแก่ผู้รับหลักประกันฯเป็นจำนวนเพียงพอที่จะชดเชยผู้รับหลักประกันฯ สำหรับจำนวนที่ลดลงในมูลค่าของสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันจากการที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๑๑E (๑)(d) หรือ (b) ศาลมีคำสั่งให้บริษัทลูกหนี้จัดหาทรัพย์สินหลักประกันเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนทรัพย์สินหลักประกันซึ่งมีมูลค่าเพียงพอที่จะชดเชยผู้รับหลักประกันฯ สำหรับจำนวนที่ลดลงในมูลค่าของสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันจากการที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๑๑E (๑)(d) หรือ (c) ศาลอาจมีคำสั่งให้เกิดการบรรเทาใดๆ ซึ่งไม่ใช่ในส่วนของค่าชดเชยอันจะทำให้ผู้รับหลักประกันฯ ได้รับการชดเชยในทำนองที่พอเทียบเคียงได้กับผลประโยชน์ที่ลดลง (มาตรา ๒๑๑E (๒))

แนวทางการใช้ดุลยพินิจของศาลในการมีคำสั่งให้บุริมสิทธิพิเศษที่สุดในการได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้อื่นๆ ตามมาตรา ๒๑๑E (๑) มีคำพิพากษาคดี **ReAttilan Group Limited**[๒๐๑๗] SGHC ๒๘๓ ซึ่งตัดสินโดย ผู้พิพากษาศาลฎีกา Aedit Abdullah วางหลักไว้ว่าการให้บุริมสิทธิพิเศษที่สุดในการได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้อื่นๆ ส่งผลกระทบต่อลำดับบุริมสิทธิที่เจ้าหนี้ทั้งหลายของบริษัทลูกหนี้ได้คาดการณ์ไว้ในตอนเข้าทำนิติกรรมหนึ่งๆ ดังนั้นการให้บุริมสิทธิพิเศษที่สุดฯ ไม่ควรจะให้ในกรณีทั่วไปและศาลควรพิจารณาอย่างรอบคอบ เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด โดยทั่วไปแล้ว ศาลจะมีคำสั่งให้บุริมสิทธิพิเศษที่สุดฯ ต่อเมื่อมีหลักฐานพอสมควรว่าบริษัทลูกหนี้ไม่สามารถจะได้รับการให้สินเชื่อหากมิได้มีการแก้ไขลำดับบุริมสิทธิของหนี้ทั้งหลายตามที่กำหนดไว้ในกรณีการชำระบัญชี ผู้ร้องตามมาตรา ๒๑๑E(๑) จึงหน้าที่ต้องใช้ความพยายามตามสมควรที่จะแสดงพยานหลักฐานว่าได้พยายามขอสินเชื่อจากบุคคลต่างๆ โดยไม่มีการให้บุริมสิทธิพิเศษที่สุดฯ แล้ว หลักฐานการพยายามขอสินเชื่อดังกล่าวไม่ใช่เงื่อนไขบังคับก่อนเสมอไป แต่เป็นปัจจัยหนึ่งที่ศาลคำนึงถึงในการใช้ดุลยพินิจว่าจะมีคำสั่งให้บุริมสิทธิพิเศษที่สุดฯ หรือไม่ อนึ่ง ศาลสิงคโปร์สามารถใช้คำอธิบายและคำพิพากษาศาลสหรัฐอเมริกาในการปรับใช้กฎหมายในเรื่องนี้ได้

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งศาลตามมาตรา ๒๑๑E (๑)(c) หรือ (d) หากศาลอุทธรณ์มีคำสั่งกลับหรือแก้ไขคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์นั้นไม่มีผลกระทบต่อความชอบด้วยกฎหมายของหนี้ที่เกิดขึ้นหรือการให้ทรัพย์สินหลักประกันที่ได้กระทำไปตามคำสั่งศาลหรือลำดับบุริมสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันที่ก่อขึ้น หากการให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือ (ซึ่งก่อให้เกิดหนี้ซึ่งมีเจตนาที่จะให้ทรัพย์สินหลักประกันค้ำ) ได้ดำเนินการไปโดยสุจริต โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวหรือไม่ เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งให้ทุเลาคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระหว่างอุทธรณ์ก่อนที่การให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือจะเกิดขึ้น(มาตรา ๒๑๑E (๕))

๔) ข้อตกลงการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA (ข้อตกลงฯ) จะต้องได้รับการยอมรับโดยจำนวนข้างมากของเจ้าหนี้หรือกลุ่มของเจ้าหนี้หรือของผู้ถือหุ้นหรือกลุ่มของผู้ถือหุ้นซึ่งมีมูลค่าสามในสี่ของเจ้าหนี้หรือกลุ่มของเจ้าหนี้หรือผู้ถือหุ้นหรือกลุ่มของผู้ถือหุ้นซึ่งเข้าร่วมประชุมและลงมติไม่ว่าด้วยตนเองหรือโดยตัวแทนในที่ประชุม

๕) หากข้อตกลงฯ SA ได้รับการยอมรับจากที่ประชุมเจ้าหนี้ จะมีการส่งข้อตกลงฯ ดังกล่าวให้ศาลพิจารณาว่าศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบหรือไม่ ข้อตกลงฯ SA จะมีผลผูกมัด (ใช้บังคับ) ต่อเมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยข้อตกลงฯ SA กฎหมายกำหนดให้มติของเจ้าหนี้ข้างมากที่ยอมรับข้อตกลงฯ SA มีผลผูกมัดเจ้าหนี้เสียงข้างน้อยด้วย

นอกจากนี้จากการแก้ไขเพิ่มเติม Companies Act ในปี ค.ศ. ๒๐๑๗ ทำให้เกิดการปรับโครงสร้างหนี้แบบ SA ซึ่งให้อำนาจศาลเห็นชอบด้วยการปรับโครงสร้างหนี้โดยไม่ต้องมีการประชุมเจ้าหนี้ตามมาตรา ๒๑๑l (Fast-tracking of pre-negotiated restructuring plans between debtors and major creditors (Pre-packs) โดยศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบต่อเมื่อ ๑) บริษัทลูกหนี้ได้ให้ข้อมูลแก่บรรดาเจ้าหนี้ของบริษัทลูกหนี้ที่บริษัทลูกหนี้มีความประสงค์จะให้ผูกมัดด้วยการปรับโครงสร้างหนี้ โดยเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ สถานะทางการเงิน และช่องทางที่จะฟื้นฟูบริษัทลูกหนี้ ผลกระทบของการปรับโครงสร้างหนี้ต่อประโยชน์ของเจ้าหนี้ และข้อมูลอื่นๆ ที่มีความจำเป็นเพื่อให้เจ้าหนี้ใช้ประกอบการตัดสินใจว่าจะลงมติยอมรับหรือไม่ยอมรับ ๒) บริษัทลูกหนี้ต้องได้โฆษณาข้อมูลการยื่นคำร้องขอในหนังสือของทางราชการ (the Gazette) และหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาอังกฤษที่แพร่หลายไม่น้อยกว่าหนึ่งฉบับ ๓) บริษัทลูกหนี้ได้แจ้งข้อมูลเรื่องการยื่นคำร้องขอและสำเนาคำร้องขอให้แก่เจ้าหนี้ทุกรายที่บริษัทลูกหนี้ประสงค์จะให้ผูกมัดตามการปรับโครงสร้างหนี้ และ ๔) กรณีเป็นที่พอใจแก่ศาลว่า หากมีการจัดประชุมเจ้าหนี้ จำนวนเจ้าหนี้หรือกลุ่มเจ้าหนี้ข้างมากซึ่งมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสามในสี่จะลงมติยอมรับการปรับโครงสร้างหนี้

กระบวนการพิจารณา Receivership

เจ้าหนี้ซึ่งมีทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้เป็นหลักประกันอาจกำหนดไว้ในสัญญากู้ยืมว่าเจ้าหนี้มีอำนาจแต่งตั้ง a (private) receiver หรือ a receiver and manager เพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับเอาแก่ทรัพย์สินหลักประกันดังกล่าวได้

วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของกระบวนการพิจารณา receivership คือ การชำระหนี้คืนแก่เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้แต่งตั้ง a receiver หน้าที่ของ a receiver หรือ a receiver and manager คือ การรวบรวมทรัพย์สินซึ่งอยู่ภายใต้สัญญาหลักประกันนำออกจำหน่าย แล้วนำเงินมาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ผู้รับหลักประกัน ในกรณีที่มีการแต่งตั้งบุคคลในตำแหน่ง a receiver and manager บุคคลดังกล่าวมีอำนาจในการดำเนินการค้าของบริษัทลูกหนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการฟื้นฟูกิจการ โดยนำเงินที่ได้จากการประกอบธุรกิจต่อไปมาชำระแก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณานี้อยู่ในหมวด VIII ของ Companies Act มาตรา ๒๑๗ ถึง ๒๒๗ ซึ่งจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่ไม่สามารถได้รับการแต่งตั้งเป็น receiver ความรับผิดชอบของ receiver อำนาจของศาลในการกำหนดค่าตอบแทนของ receivers หรือ managers การแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีในฐานะ receiver การแจ้งการแต่งตั้ง receiver แก่นายทะเบียน ข้อความในใบแจ้งหนี้สินค้าหรือจดหมายเกี่ยวกับการค้าที่ออกโดยหรือในนามบริษัทลูกหนี้ที่แสดงให้เห็นว่ามีการแต่งตั้ง receiver เข้ามาดำเนินการกิจการของลูกหนี้ การแจ้งข้อมูลว่าได้มีการแต่งตั้ง a receiver หรือ a receiver and manager เป็นต้น

ระบบ Personal Insolvency ในประเทศสิงคโปร์

ระบบ Personal Insolvency อยู่ภายใต้กฎหมาย Bankruptcy Act โดยมีรูปแบบของกระบวนการพิจารณา ๓ รูปแบบ

การล้มละลาย (Bankruptcy)

การล้มละลายเป็นสถานะทางกฎหมายของลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่ไม่สามารถชำระหนี้ที่มีจำนวนมากกว่า ๑๕,๐๐๐ เหรียญดอลลาร์สิงคโปร์ คดีล้มละลายอยู่ในเขตอำนาจของ High Court ซึ่งเป็นศาลที่ตัดสินให้ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลาย โดยปกติศาลจะแต่งตั้ง "the Official Assignee" (OA) เพื่อจัดการเกี่ยวกับกิจการของบุคคลล้มละลาย ได้แก่ การขายทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายเพื่อนำเงินมาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ การตรวจสอบคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้แต่ละราย และการแบ่งทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายให้แก่เจ้าหนี้

The Official Assignee เป็นข้าราชการและเจ้าพนักงานของศาล การปฏิบัติหน้าที่ของ OA จะได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ที่อยู่ใน the Insolvency Office ศาล High Court มีสิทธิแต่งตั้ง OA เป็นทรัสต์ของกองทรัพย์สินของบุคคลล้มละลาย หรือศาลอาจแต่งตั้งทรัสต์เอกชนเป็นผู้จัดการกองทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายก็ได้ หากเจ้าหน้าที่ผู้ร้องขอได้แถลงขอ OA จะปรึกษากับเจ้าหน้าที่ทั้งหลายของบุคคลล้มละลายในการบริหารจัดการกองทรัพย์สินของบุคคลล้มละลาย OA มีอำนาจในการสอบสวนความประพฤติและกิจกรรมของบุคคลล้มละลาย มีอำนาจเก็บรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สินของบุคคลล้มละลาย เพื่อแบ่งให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งหลายของบุคคลล้มละลาย และ OA ช่วยให้ผู้บุคคลล้มละลายได้รับการปลดจากล้มละลาย

การปรับโครงสร้างหนี้ที่เรียกว่า "Voluntary Arrangement" (VA)

ลูกหนี้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งชั่วคราว (Interim order of a court) เพื่อให้เวลาลูกหนี้ในการจัดทำข้อเสนอปรับโครงสร้างหนี้แบบ VA กระบวนการนี้เป็นข้อตกลงภายใต้หมวด V ของ Bankruptcy Act โดยลูกหนี้เปิดเผยทรัพย์สินและหนี้สิน และยื่นข้อเสนอว่าลูกหนี้จะจัดการกับหนี้ดังกล่าวอย่างไรต่อเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย หากข้อเสนอดังกล่าวได้รับการยอมรับจากเจ้าหน้าที่ และลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามชำระหนี้ตามข้อเสนอดังกล่าวได้ครบถ้วนจะก่อให้เกิดเป็นประโยชน์แก่ทั้งลูกหนี้และเจ้าหน้าที่

ผลของการที่ศาลมีคำสั่งชั่วคราวสำหรับลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา ได้แก่ ห้ามมิให้มีการเริ่มต้นคดีล้มละลายหรือให้งดการพิจารณาคดีล้มละลายที่มีต่อลูกหนี้ ห้ามมิให้มีการระบวนพิจารณาใดๆ การบังคับคดีใดๆ หรือกระบวนการทางกฎหมายอื่นใดหรือให้งดกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของลูกหนี้ เว้นแต่ศาลอนุญาต (มาตรา ๔๕ (๓)(a)) คำสั่งชั่วคราวมีผลใช้บังคับ ๔๒ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง เว้นแต่ศาลสั่งเป็นอย่างอื่น (มาตรา ๔๕ (๔))

ลูกหนี้จะแต่งตั้งบุคคลที่เรียกว่า "a nominee" เพื่อเป็นผู้ดูแลจัดการกองทรัพย์สินของลูกหนี้ (trustee) หรือในฐานะผู้กำกับการปฏิบัติตามข้อเสนอปรับโครงสร้างหนี้ (มาตรา ๔๖ (๑)) ลูกหนี้จะต้องส่งรายละเอียดข้อเสนอปรับโครงสร้างหนี้พร้อมคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินให้แก่ nominee และก่อนที่ระยะเวลา ๔๒ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งชั่วคราวจะผ่านไป nominee มีหน้าที่ส่งรายงานต่อศาลว่าควรจะต้องประชุมเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาข้อเสนอปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้หรือไม่ (มาตรา ๔๗) ในกรณีที่มีการเรียกประชุมเจ้าหน้าที่แล้วที่ประชุมเจ้าหน้าที่ยอมรับข้อเสนอปรับโครงสร้างแบบ VA ของลูกหนี้ ข้อเสนอดังกล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติและมีผลผูกมัดเจ้าหน้าที่ทุกรายที่ได้รับการแจ้งหรือที่มีสิทธิลงคะแนนไม่ว่าจะได้เข้าร่วมในการประชุมเจ้าหน้าที่หรือไม่ (มาตรา ๕๓) nominee จะเป็นผู้กำกับให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามชำระหนี้ตามที่ระบุไว้ในข้อเสนอปรับโครงสร้างหนี้ (มาตรา ๕๕ (๑)) ในกรณีที่

ลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อเสนอปรับโครงสร้างหนี้ได้ nominee หรือเจ้าหนี้คนใดคนหนึ่งที่ถูกผูกมัด โดยข้อเสนอปรับโครงสร้างหนี้อาจยื่นคำร้องขอให้ลูกหนี้ล้มละลายตามกระบวนการภายใต้หมวด VI ต่อไป

การปรับโครงสร้างหนี้ที่เรียกว่า "Debt Repayment Scheme" (DRS)

Debt Repayment Scheme (DRS) เป็นรูปแบบการชำระหนี้คืนสำหรับลูกหนี้ที่มีรายได้ประจำและมีหนี้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ เหรียญดอลลาร์สิงคโปร์ เพื่อหลีกเลี่ยงคำสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย หลีกเลี่ยงการอยู่ภายใต้ข้อจำกัดต่างๆ หากตกเป็นบุคคลล้มละลายและหลีกเลี่ยงตราบาปทางสังคม (social stigma) ที่อาจจะเกิดแก่ลูกหนี้ที่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลาย กระบวนการ DRS อยู่ภายใต้ Bankruptcy Act

กระบวนการ DRS เริ่มต้นโดยลูกหนี้ยื่นคำร้องต่อศาล High Court เมื่อศาลพิจารณาแล้ว เห็นว่าลูกหนี้มีหนี้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ เหรียญดอลลาร์สิงคโปร์ (มาตรา ๕๖B (๒)(a)) ศาลจะส่งสำนวนของ ลูกหนี้ไปยัง the Official Assignee (OA) เพื่อตรวจสอบว่าลูกหนี้มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเข้าสู่ การปรับโครงสร้างหนี้แบบ DRS หรือไม่ หากลูกหนี้มีคุณสมบัติและเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ จะมี บุคคลที่เรียกว่า “an administrator” ช่วยจัดทำแผนการชำระหนี้คืน (a debt repayment plan (DRP)) ซึ่งจะมีเงื่อนไขในการชำระหนี้คืนอย่างสม่ำเสมอภายในระยะเวลาซึ่งไม่เกิน ๕ ปี (มาตรา ๕๖C (b)) หาก ลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน DRS OA จะออกเอกสารที่เรียกว่า Certificate of failure of debt repayment scheme ตามมาตรา ๕๖M และเจ้าหนี้ยื่นคำร้องต่อศาล High Court เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ลูกหนี้ดังกล่าวเป็นบุคคลล้มละลาย ในกรณีที่ลูกหนี้ปฏิบัติตามข้อตกลงใน DRS ได้ ครบถ้วน OA จะออกเอกสารที่เรียกว่า Certificate of completion of debt repayment scheme ตาม มาตรา ๕๖ N และลูกหนี้จะหลุดพ้นจากหนี้ที่เหลืออยู่ ทั้งได้รับโอกาสให้เริ่มต้นชีวิตใหม่ .

แผนกคดีล้มละลาย

มีนาคม ๒๕๖๕